इन्द्राण्यै चरुं निर्वपेदित्यत्र विकल्पिते याज्यानुवाक्ये द्रष्टव्ये॥

अथ विंशीमऽह। "आ त्वाहार्षमन्तरभूः। ध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिः। विशस्त्वा सर्व्वा वाञ्छन्तु। मा त्वद्राष्ट्रमधिभ्रशत्" इति। शत्रुभिः अपरुद्धो वाऽपरुध्यमानो वा, हे राजन् त्वामाहार्षं स्वकीये राज्ये समानीतवानस्मि। अन्तरभूः तस्मिन् राज्येऽन्तर्भव। तत्र ध्रुवः स्थिरः सन् अविचाचलिः कदाचिदपि चलनरहितस्तिष्ठ सर्व्वाः विशः प्रजाः त्वां वाञ्छन्तु, इदं राष्ट्रं त्वत् मा भ्रशतु त्वत्तो भ्रष्टं माभूत्॥

अथैकविंशीमाह। "ध्रुवा द्यौर्ध्रुवा पृथिवी। ध्रुवं विश्वमिदं जगत्। ध्रुवा ह पर्व्वता इमे। ध्रुवो राजा विशामयम्" इति। यथा पृथिव्यादयः लोके ध्रुवाः एवमयं विशां प्रजानां राजा ध्रुवो भवतु॥

अथ द्वाविंशीमाह। "इहैवैधि मा व्यथिष्ठाः [८]। पर्व्वत इव विचाचलिः। इन्द्र इवेह ध्रुवस्तिष्ठ। इह राष्ट्रमु धारय" इति। हे राजन् इहैव राष्ट्रे स्थिरो भव, मा व्यथिष्ठाः व्यथां भयं मा प्राप्नुहि। पर्व्वतः यथा चलनरहितः तथा त्वं निश्चलो भव। इन्द्रो यथा द्युलोके ध्रुवस्तिष्ठति तथा त्वं इह राष्ट्रे ध्रुवस्तिष्ठ इहैव स्थित्वा तदेतद्राष्ट्रम् उ सर्व्वमपि धारय पोषय॥

अथ त्रयोविंशीमाह। "अभितिष्ठ पृतन्यतः। अधरे सन्तु शत्रवः। इन्द्र इव वृत्रहा तिष्ठ। अपः क्षेत्राणि सञ्जयन्" इति। पृतनामस्मद्विरोधिनीमात्मन इच्छन्तीति पृतन्यतः